

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Judity Dubjelovej a JUDr. Ivety Gildeinovej, o návrhu predsedníčky Okresného súdu P. v disciplinárnej veci proti **JUDr. M. V.**, sudcovi Okresného súdu P. na ústnom pojednávaní konanom dňa 7. marca 2011 takto

r o z h o d o l :

JUDr. M. V., nar. , bytom P, P., sudca Okresného súdu P.

s a u z n á v a v i n n ý m ,

že v trestnej veci proti obžalovanému M. B., vedenej na Okresnom súde P., pod sp. zn. 41T/66/2010 potom, čo 2. júna 2010 bola na menovaného podaná obžaloba pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods.1, ods. 2, písm. c/ Tr. zákona rozhodol o nariadení verejného zasadnutia na deň 23. júna 2010, na ktorom mal súd predbežne prejednať obžalobu podľa § 244 Tr. poriadku a zároveň rozhodnúť o väzbe obvineného podľa § 238 ods.3 Tr. poriadku. Hoci mohol o väzbe rozhodnúť po výsluchu obvineného a bez účasti jeho obhajcu, na návrh obhajoby odročil verejné zasadnutie na termín 30. júna 2010 nerešpektujúc ust. § 76 ods.3 Tr. por., kedy už nemohla byť zachovaná doba minimálne 5 pracovných dní pre nadriadený súd na právoplatné rozhodnutie do ukončenia lehoty väzby pre prípravné konanie. Senát prvostupňového súdu na verejnom zasadnutí dňa 30. júna 2010 zamietol žiadosť obž. M. B. o prepustenie z väzby na slobodu, obžalovaný podal sťažnosť, čo malo viesť predsedu senátu k urýchlenu predloženiu spisu s touto sťažnosťou nadriadenému súdu, aby obvinený nevykonával nezákonnú väzbu, keďže základná lehota väzby v prípravnom konaní u obžalovaného skončila 5. júla 2010.

Predseda senátu napriek tomu uznesenie vypracoval až 8. júla 2010 a bez toho, aby dal pokyn asistentke na urýchlenu predloženie spisu krajskému súdu. Nadriadený súd toto

pochybenie súdu prvého stupňa nemohol už žiadnym spôsobom napraviť, a preto bol obžalovaný M. B. dňa 26. júla 2010 na základe písomného príkazu predsedu senátu ihneď prepustený z väzby na slobodu. Predseda senátu JUDr. M. V. trvanie väzby nesledoval, v dôsledku čoho uplynula lehota trvania väzby v prípravnom konaní a navyše nerešpektoval lehotu uvedenú v § 76 ods.3 Tr. por., v dôsledku čoho bol obžalovaný z väzby prepustený na slobodu,

t e d a

zavinene porušil povinnosti sudcu uložené v § 30 ods. 2 písm. a/, ods. 4 a ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, lebo narušil dobrú povest' súdnictva, nesplnil si svoje povinnosti riadne a včas,

t ý m s p á c h a l

disciplinárne previnenie podľa ust. § 116 ods.1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov.

Z a t o s a m u u k l a d á

disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, **zníženie funkčného platu o 10% na obdobie jedného mesiaca.**

O d ô v o d n e n i e

Predseda Okresného súdu P. podala dňa 30. augusta 2010 návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. M. V., sudcovi Okresného súdu P.

Jeho podstata mala spočívať v tom, že senát prvostupňového súdu na verejnom zasadnutí dňa 30. júna 2010 zamietol žiadosť obžalovaného M. B. o prepustenie z väzby na slobodu, pričom obžalovaný podal sťažnosť proti uvedenému uzneseniu, čo malo viesť predsedu senátu k urýchlenému predloženiu tohto spisu s touto sťažnosťou nadriadenému

súdu, aby obvinený nevykonával nezákonnú väzbu, keďže základná lehota väzby v prípravnom konaní u obžalovaného skončila 5. júla 2010.

Predseda senátu napriek tomu uznesenie vypracoval až 8. júla 2010 bez toho, aby dal pokyn asistentke na urýchlené predloženie spisu krajskému súdu.

Nadriadený súd keďže toto pochybenie okresného súdu nemohol žiadnym spôsobom napraviť, obžalovaný M. B. bol dňa 26. júla 2010 na základe písomného príkazu predsedu senátu krajského súdu ihneď prepustený z väzby na slobodu.

Predseda senátu okresného súdu teda nerešpektoval lehotu uvedenú v § 76 ods.3 Tr. por., pretože sťažnosť s napadnutým rozhodnutím nepredložil nadriadenému súdu tak, aby tento mal zachovanú minimálne dobu 5 pracovných dní na právoplatné rozhodnutie do ukončenia lehoty väzby pre prípravné konanie.

Navrhla mu preto uložiť disciplinárne opatrenie - zníženie funkčného platu až o 15% na dobu najviac 3 mesiacov.

V odôvodnení návrhu poukázala ďalej na zabezpečené dôkazy, a to potvrdenie o pridelení trestnej veci obžalovaného M. B. JUDr. M. V., určenie termínu verejného zasadnutia, uznesenie, sp. zn. 41T/66/2010, zo dňa 30.6.2010, predkladáciu správu, mediálne správy – relácia K. TV J. zo dňa 30. júla 2010, informáciu T., uznesenie Krajského súdu P., sp. zn. 2Tos 30/2010 zo dňa 29. júla 2010.

Sudca Okresného súdu P. JUDr. M. V. vo svojom písomnom vyjadrení z 12. októbra 2010 uviedol, že nespochybňuje fakty, ktoré sú uvádzané v disciplinárnom návrhu.

Verejné zasadnutie, na ktorom sa mala predbežne prejednať obžaloba a zároveň malo byť rozhodnuté o väzbe obvineného, odročil na základe žiadosti obhajcu obvineného s tým, že mal za to, že základná lehota väzby končí 5. augusta 2010 a nie 5. júla 2010.

Z jeho strany teda došlo k nesprávnemu určeniu lehoty v dôsledku chyby v počítaní.

V dôsledku toho preto uznesenie o ponechaní obvineného vo väzbe vypracoval dňa 8. júla 2010 v zákonnej 10-dňovej lehote v zmysle § 172 ods.2 Tr. por., v spojení s § 180 Tr. por. a nedal pokyn asistentke na urýchlené predloženie spisu krajskému súdu, majúc za to, že tento bude predložený štandardným spôsobom, najneskôr 5 pracovných dní pred 5. augustom 2010, čo sa aj stalo.

K jeho pochybeniu došlo neúmyselne v dôsledku jeho značného pracovného zaťaženia v mesiacoch jún a júl 2010.

V mesiaci jún 2010 rozhodol 16 vecí, z toho trestným rozkazom len 6, v mesiaci júl 2010 do jeho nástupu na dovolenku dňa 9. júla rozhodol 5 vecí, z toho ani jednu vec trestným rozkazom.

Všetky rozhodnutia riadne písomne vyhotovil ešte pred odchodom na dovolenku. V júni roku 2010 v 25. a 26. týždni kalendárneho roka pojednával 3 dni v týždni, namiesto štandardných dvoch dní. Zároveň v mesiaci jún na základe opatrenia predsedníčky súdu vyhotovoval rozbor reštančných vecí v jeho senáte starších ako 1 rok, pričom išlo o 36 vecí, z ktorých 28 bolo do jeho senátu preradených z iných senátov po jeho príchode na Okresný súd P. dňa 1. apríla 2009.

Taktiež nesúhlasí s názorom navrhovateľky, že svojím konaním narušil dobrú povesť súdnictva, resp. vyvolal negatívne následky v právnom vedomí občanov, a že takéto konanie marí snahu justície o vylepšenie povesti súdnictva.

Správu o prípade zverejnila iba T., P.. sk a TV J.. Zo samotnej skutočnosti, že uvedená vec bola v médiách zverejnená, nemožno prijať závery ako uvádza navrhovateľka, pretože táto nepreukázala, akú povesť požívalo súdnictvo pred a po zverejnení uvedenej veci.

Takisto nepreukázala, aké negatívne následky v právnom vedomí občanov nastali po zverejnení tejto veci. Správa bola zverejnená aj na internetových stránkach a nebol tam žiadny príspevok zástupcu verejnosti v sekcii diskusia, z toho teda možno vyvodit' záver, že správa verejnosť nezaujala a nemala žiadny vplyv na povesť súdnictva.

Hlavné pojednávanie vo veci samej sa uskutočnilo dňa 13. augusta 2010, riadne sa ho zúčastnil obžalovaný i poškodený, pričom obžalovaný bol v tom čase na slobode.

Navrhol preto, aby ho disciplinárny súd uznal vinným v zmysle návrhu, ale iba z dôvodu, že z nedbanlivosti nesplnil svoje povinnosti sudcu uvedené v § 30 ods.4, ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich.

Zároveň navrhol vzhľadom na skutočnosť, že doposiaľ si svoje povinnosti ako sudca s 9-ročnou praxou plní riadne a ide o jeho prvé pochybenie, aby disciplinárny súd rozhodol o jeho potrestaní, a to disciplinárnym opatrením podľa § 117 ods.1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. - napomenutím.

Z vyjadrenia predsedníčky Okresného súdu P. zo dňa 3. novembra 2010 vyplýva, že táto v celom rozsahu trvá na dôvodoch podaného návrhu, pričom tvrdenia JUDr. V., že sa nepreukázalo narušenie dobrej povesti súdnictva v dôsledku jeho chybného postupu v jeho veci, ako aj ním vyslovený názor, že to nemalo žiadne negatívne následky na právne vedomie občanov, je neakceptovateľný.

Vyplýva to zo samotnej skutočnosti, že v dôsledku pochybenia sudcu bol z väzby prepustený obvinený z obzvlášť závažného zločinu - pokusu vraždy, čo JUDr. V. vo svojom vyjadrení opomína, ako aj z toho, že občania sa o tejto skutočnosti dozvedeli prostredníctvom masovokomunikačných prostriedkov, ktoré majú vysoký stupeň sledovanosti.

Táto informácia má priamy vplyv na postoj verejnosti k justícii a k výsledkom jej práce.

Uviedla ďalej, že návrh na disciplinárne konanie je dôvodný a navrhnuté disciplinárne opatrenie primerané.

Disciplinárny súd na ústnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom JUDr. M. V., ktorý uznal, že došlo k pochybeniu z jeho strany a svoje konanie oľutoval, oboznámil sa s uznesením Okresného súdu P., sp. zn. 41T/66/2010 z 30. júna 2010, s uznesením Krajského súdu v P., sp. zn. 2Tos 30/2010 z 29. júla 2010, so

správou T. z 30. júla 2010, so správou z novín TV J., s vyjadrením sudcu JUDr. V. vo veci disciplinárneho konania, s prehľadom o stave vybavovania agendy T na Okresnom súde P. za mesiac jún a júl 2010, s diskusiou k článkom, zoznamom pojednávaných vecí v období od 21. júna 2010 do 3. júla 2010 a s vyjadrením predsedníčky Okresného súdu P. z 3. novembra 2010.

Z potvrdenia Okresného súdu P. zo dňa 2. júna 2010 je zrejmé, že trestná vec obžalovaného M. B. bola pridelená na rozhodnutie sudcovi Okresného súdu P. JUDr. M. V. Tento dňa 10. júna 2010 vytýčil verejné zasadnutie – predbežné prejednanie obžaloby podľa § 243 ods.1 Tr. por. na deň 30. júna 2010.

Uznesením zo dňa 30. júna 2010, sp. zn. 41T/66/2010, senát Okresného súdu P. podľa § 79 ods.3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného M. B. o prepustenie z väzby na slobodu.

Zároveň podľa § 238 ods.3 Tr. por., v spojení s § 79 ods.2 Tr. por. ponechal obžalovaného M. B. vo väzbe v ÚVV Košice, do ktorej bol vzatý uznesením Okresného súdu v P., sp. zn. 0Tp 341/2009, zo dňa 7. decembra 2009 z dôvodov uvedených v § 71 ods.1 písm. c/ Tr. por.

Uznesením Krajského súdu v P., sp. zn. 2Tos 30/2010 zo dňa 29. júla 2010 bolo rozhodnutie Okresného súdu P., sp. zn. 41T/66/2010 zo dňa 30. júna 2010 v zmysle § 194 ods.1 Tr. por. v celom rozsahu zrušené. Z uvedeného uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa písomné vyhotovenie napadnutého uznesenia zo dňa 30. júna 2010 vyexpedoval 8. júla 2010 a nadriadenému súdu predložil trestný spis na rozhodnutie o sťažnosti obžalovaného dňa 26. júla 2010. Okresný súd teda nerešpektoval lehotu uvedenú v § 76 ods.3 Tr. por., pretože sťažnosť s napadnutým rozhodnutím nepredložil nadriadenému súdu tak, aby tento mal zachovanú minimálne dobu 5 pracovných dní na právoplatné rozhodnutie do ukončenia lehoty väzby na prípravné konanie.

Keďže nadriadený súd toto pochybenie súdu prvého stupňa nemohol žiadnym spôsobom napraviť, predseda senátu krajského súdu vydal písomný príkaz na prepustenie obžalovaného M. B. z väzby na slobodu.

Zo správy T. zo dňa 30. júla 2010 vyplýva, že pre chybu sudcu Okresného súdu v P. sa ešte v pondelok dňa 26. júla 2010 dostal na slobodu obžalovaný M. B. z pokusu vraždy svojho syna.

Podľa TV J. sa pre chybu sudcu Okresného súdu v P. dostal z väzby na slobodu M., ktorého obžalovali z pokusu o vraždu svojho syna, pričom vo väzbe bol práve preto, aby nemohol pokračovať v trestnej činnosti.

Keďže nadriadený súd nemohol pochybenie súdu prvého stupňa žiadnym spôsobom napraviť, musel ho prepustiť z väzby na slobodu.

Prvostupňový súd je toho názoru, že na ústnom pojednávaní vykonal dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie.

Primárne ide o uznesenie Krajského súdu v P., sp. zn. 2Tos 30/2010, zo dňa 29. júla 2010, ktorým bolo v celom rozsahu zrušené uznesenie Okresného súdu P., sp. zn. 41T/66/2010, zo dňa 30. júna 2010. Z uvedeného uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa písomné vyhotovenie napadnutého uznesenia zo dňa 30. júna 2010 vyexpedoval 8. júla 2010 a nadriadenému súdu predložil trestný spis na rozhodnutie o sťažnosti obžalovaného dňa 26. júla 2010. Okresný súd teda nerespektoval lehotu uvedenú v § 76 ods.3 Tr. por., pretože sťažnosť s napadnutým rozhodnutím nepredložil nadriadenému súdu tak, aby tento mal zachovanú minimálne dobu 5 pracovných dní na právoplatné rozhodnutie do ukončenia lehoty väzby na prípravné konanie.

Keďže nadriadený súd toto pochybenie súdu prvého stupňa nemohol žiadnym spôsobom napraviť, predseda senátu krajského súdu vydal písomný príkaz na prepustenie obžalovaného M. B. z väzby na slobodu.

V súvislosti s námietkami JUDr. M. V. uvádzanými v písomnom vyjadrení v tom smere, že nie je pravdou, aby svojím konaním narušil dobrú povesť súdnictva, resp., že vyvolal negatívne následky v právnom vedomí občanov, a že takéto konanie marí snahu justície o vylepšenie povesti súdnictva, disciplinárny súd považuje za potrebné zdôrazniť, že rozhodovaciu činnosť sudcu je treba chápať ako celok, kde všetky vyhlásené rozhodnutia

musia byť v zákonom stanovenej lehote vyhotovené a v zákonom stanovenej lehote predložené nadriadenému súdu na rozhodnutie.

Toto disciplinárne stíhaný sudca plne nerešpektoval a v uvedenej veci sťažnosť s napadnutým rozhodnutím nepredložil nadriadenému súdu tak, aby tento mal zachovanú minimálne dobu 5 pracovných dní na právoplatné rozhodnutie do ukončenia lehoty väzby pre prípravné konanie (§ 76 ods. 3 Tr. por.).

Tento negatívny jav mohol ohroziť dôveru verejnosti v spravodlivé rozhodovanie súdov.

Disciplinárny súd po vyhodnotení vykonaných dôkazov tak dospel k záveru, že skutok sa stal, a že ho spáchal JUDr. M. V.

JUDr. M. V. tak svojím konaním zavinene porušil povinnosti sudcu uložené v § 30 ods. 2 písm. a/, ods. 4, ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, lebo narušil dobrú povesť súdnictva, v pridelenej veci nekonal bez zbytočných prietáhov a neplnil svoje povinnosti riadne a včas.

Pri úvahách o druhu disciplinárneho opatrenia, ktoré by zodpovedalo povahe a charakteru deliktu bral disciplinárny súd na zreteľ, že v priebehu disciplinárneho konania sa sudca priznal k disciplinárnemu previneniu a svoje konanie oľutoval.

Súd taktiež vychádzal zo skutočnosti, že uvedený sudca si doposiaľ svoje povinnosti riadne plnil a ide o prvé disciplinárne previnenie sudcu.

Vyhodnotením všetkých aspektov disciplinárnej veci preto disciplinárny súd považuje za primerané a postačujúce uloženie disciplinárneho opatrenia podľa § 117 ods.1 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a to zníženie funkčného platu o 10% na dobu jedného mesiaca.

P o u č e n i e : **Protí tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba**

podat' na disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok (§ 131 ods.1 statusového zákona).

V Bratislave dňa 7. marca 2011

**JUDr. Marek D u d í k , v. r.
predseda disciplinárneho senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková